

- i enlighet härmed, och i utövandet av sin obegränsade behörighet, sätta ned det bötesbelopp som klagandena ålades genom beslutet med ett belopp motsvarande 37 procent av böterna,
- upphäva tribunalens dom av den 27 september 2012 i mål T-82/08, Guardian Industries Corp. och Guardian Europe Sàrl mot kommissionen i den del tribunalen förklarade att kommissionens skrivelse av den 10 februari 2012 skulle tillåtas som bevisning,
- i enlighet härmed förklara att kommissionens skrivelse inte får tillåtas och att den ska tas bort från akten,
- i utövandet av sin obegränsade behörighet, ytterligare sätta ned det bötesbelopp som klagandena ålades genom beslutet med ett belopp som inte understiger 25 procent av de ursprungliga böterna för att kompensera för tribunalens underlåtenhet att bevilja en effektiv domstolsprövning inom skäligen tid enligt artikel 47 i stadgan, och
- förplikta kommissionen att ersätta klagandenas rättegångskostnader som hänför sig till detta överklagande och till förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt yrkande att den överklagade domen ska upphävas åberopar klagandena följande grunder:

För det första utgör domen ett åsidosättande av principen om likabehandling genom att tribunalen fastställde bedömningen i beslutet att företagsintern försäljning skulle undantas vid beräkningen av de böter som ålades de andra mottagarna av beslutet, och genom att den diskriminering som detta medförde för Guardian inte rättades till. Därigenom bortsågs från fast och omfattande rättspraxis enligt vilken företagsintern försäljning ska behandlas på samma sätt som extern försäljning vid beräkning av böter, vilket resulterade i att integrerade producenter fick en orättvis fördel. Tribunalens resonemang — att beslutet endast avsåg "försäljning av planglas till oberoende kunder" — kan inte rättfärdiga diskrimineringen av Guardian.

För det andra utgör domen ett åsidosättande av tribunalens regler om tidsfrister och grundläggande principer om rätt till försvar och om parternas likställdhet i processen i det att det förklarades att kommissionens skrivelse av den 10 februari 2012 skulle tillåtas som bevisning. Kommissionens avsikt med skrivelsen, som sändes en arbetsdag före förhandlingen, var att nya uppgifter som ännu inte hade lämnats till tribunalen skulle tillföras akten, trots att kommissionen hade haft många tillfällen att göra så tidigare.

För det tredje var det mer än tre år och fem månader som förflöt mellan avslutandet av det skriftliga förfarandet tribunalens beslut att inleda det muntliga förfarandet. Genom detta dröjsmål åsidosattes klagandenas rätt enligt artikel 47 i stadgan till ett effektivt rättsmedel och till en förhandling inom skäligen tid. Dröjsmålet överskrider den tid som av tribunalen tidigare

har ansetts vara oskälig och kan inte förklaras av några omständigheter, såsom att den bevisning som hade lagts fram inför tribunalen varit komplex eller omfattande. Det rörde sig tvärtom om ett okomplicerat mål, med Guardian som enda bolag som ansökt om att beslutet skulle ogiltigförklaras. Den bevisning som skulle tillföras akten var begränsad till ett litet antal korta handlingar och redogörelser, samtliga på rättegångsspråket. Guardian gjorde allt det kunde för att förenkla och påskynda tribunalens handläggning av dess talan, inklusive genom att föregå en andra runda av skriftliga inlagor trots betydelsen av dess talan och — med hänsyn till att överträdelsen pågått extremt kort tid — de böter som ålagts av kommissionen, vilka inte stöds av tidigare praxis.

Överklagande ingett den 11 december 2012 av Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd och Kuwait Petroleum (Nederland) BV, av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 27 september 2012 i mål T-370/06, Kuwait Petroleum Corp., Kuwait Petroleum International Ltd och Kuwait Petroleum (Nederland) BV mot Europeiska kommissionen

(Mål C-581/12 P)

(2013/C 55/06)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Kuwait Petroleum Corp. Kuwait Petroleum International Ltd och Kuwait Petroleum (Nederland) BV (ombud: D.W. Hull, solicitor, och G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom,
- antingen (i) ogiltigförklara artikel 2 i i det angripna beslutet ⁽¹⁾ i den mån klagandena påförs böter, (ii) sätta ned de böter som klagandena påförts, eller, (iii) återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i detta ärende samt de rättegångskostnader som uppkom i målet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Genom dom av den 27 september 2012 (nedan kallad den överklagade domen) fastställde tribunalen kommissionens beslut

av den 13 september 2006, varigenom Kuwait Petroleum Corporation (nedan kallat KPC), Kuwait Petroleum International Limited (nedan kallat KPI) och Kuwait Petroleum (Nederland) BV (nedan kallat KPN) (KPC, KPI och KPN kallas nedan gemensamt för klagandena), solidariskt ålades att betala böter på 16,632 miljoner euro för att ha överträtt artikel 81 EG genom att ha fastställt priserna på den nederländska marknaden för vägbitumen. Var och en av klagandena yrkar antingen att den överklagade domen upphävs i den mån klagandena påförs böter, att bötesbeloppet nedsätts, eller att målet återförvisas till tribunalen. Till stöd för sin talan har klagandena anfört följande grunder:

1. Den överklagade domen ska upphävas i den mån som klagandena påförs böter, alternativt återförvisas till tribunalen, eftersom tribunalen i den överklagade domen gjorde en oriktig tolkning av punkt 23 b sista stycket i 2002 års meddelande om samarbete, vari föreskrivs att när ett företag som ansöker om förmånlig behandling "lämnar in bevismaterial som gäller för kommissionen tidigare okända sakförhållanden som har ett direkt samband med den misstänkta kartellens betydelse och varaktighet" får kommissionen inte beakta dessa uppgifter när den avgör vilka böter som ska åläggas det företag som ansöker om förmånlig behandling. Tribunalen fann att ett sakförhållande är "okänt" för kommissionen endast när kommissionen inte har någon kännedom över huvud taget därom. Om kommissionen har en väldigt allmän uppfattning om förekomsten av en kartell och ingen direkt bevisning som möjliggör för kommissionen att bevisa sakförhållandena avseende kartellen, kommer ett företag som ansöker om förmånlig behandling följaktligen inte kunna åtnjuta immunitet mot böter enligt punkt 23 b sista stycket. Klagandena gör gällande att denna tolkning av bestämmelsen är för restriktiv och rättsligt sett felaktig.
2. I den överklagade domen gjorde tribunalen en oriktig bedömning av den bevisning som klagandena åberopat, när den fann att mervärdet av de uppgifter som KPN hade lämnat till kommissionen i samband med sin ansökan om förmånlig behandling var minskat av upplysningar som tillhandahållits av andra parter. Tribunalen borde inte kunna nå denna slutsats utan att pröva de uppgifter som KPN hade lämnat och jämföra dessa med de uppgifter som lämnades av andra parter, vilket tribunalen inte ens försökte göra.

⁽¹⁾ Beslut K(2006) 4090 slutlig om ett förfarande enligt artikel 81 [EG] (Ärende COMP/F/38.456 — Bitumen (Nederländerna)), EUT L 196, s. 40).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Riigikohus (Estland) den 12 december 2012 — Sintax Trading OÜ mot Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus

(Mål C-583/12)

(2013/C 55/07)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Riigikohus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Sintax Trading OÜ

Svarande: Maksu- ja Tolliameti Põhja maksu- ja tollikeskus

Övrig part i målet: OÜ Acerra

Tolkningsfrågor

1. Kan det "förfarande för att fastställa om intrång i en immateriell rättighet föreligger", vilket nämns i artikel 13.1 i förordning nr 1383/2003 ⁽¹⁾, också genomföras på tullkontoret, eller måste "den behöriga myndigheten för ett avgörande i sakfrågan", vilken behandlas i kapitel III i förordningen, vara skild från tullmyndigheterna?
2. I skäl 2 i förordning nr 1383/2003 nämns förordningens mål att skydda konsumenterna, och enligt skäl 3 ska ett lämpligt förfarande införas som gör det möjligt för tullmyndigheterna att ingripa för att på bästa sätt se till att förbudet att införa varor som gör intrång i materiella rättigheter upprätthålls, utan att för den skull den lagliga handel som anförs i skäl 2 i denna förordning och i skäl 1 i genomförandeförordning nr 1891/2004 ⁽²⁾ hindras. Är det förenligt med dessa mål att de åtgärder som föreskrivs i artikel 17 i förordning nr 1383/2003 bara kan tillämpas om rättighetsinnehavaren inleder det förfarande som nämns i artikel 13.1 i förordningen för att få fastställt att intrång har gjorts i en immateriell rättighet, eller måste det också vara möjligt för tullmyndigheterna att inleda ett sådant förfarande, för att på bästa sätt se till att målet uppfylls?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1383/2003 av den 22 juli 2003 om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som skall vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter (EUL 196, s. 7).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1891/2004 av den 21 oktober 2004 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1383/2003 om tullmyndigheternas ingripande mot varor som misstänks göra intrång i vissa immateriella rättigheter och om vilka åtgärder som skall vidtas mot varor som gör intrång i vissa immateriella rättigheter (EUT L 328, s. 16).